

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 48/11
Люксембург, 12 май 2011 г.

Заключение на генералния адвокат по съединени дела
C-483/09 и C-1/10
Magatte Gueye и Valentín Salmerón Sánchez

**Според генералния адвокат г-жа Juliane Kokott, въпросът дали лице,
пострадало от домашно насилие трябва да има възможност да реши да
възстанови незабавно съжителството с лицето, което е упражнило насилие, не
попада в приложното поле на правото на Съюза**

*Становището на пострадалото лице трябва все пак да може да бъде взето предвид при
определяне на предписана от националното право мярка забрана да приближава
пострадалото лице*

В случай на домашно насилие испанските съдилища са длъжни да постановят наред с наказателноправните санкции, санкция, изразяваща се в забрана за извършителя на насилствените действия да приближава пострадалото лице. Това наказание е императивно и трябва да бъде наложено във всички случаи на домашно насилие, дори най-леките, каквито са словесните заплахи. Минималният срок за налагане на тази мярка за забрана за приближаване до пострадалото лице, чиято цел е да се защити пострадалото лице, е шест месеца. Неспазването на тази забрана за приближаване до пострадалото лице само по себе си представлява нарушение, което се наказва по наказателноправен ред.

Г-н Gueye и г-н Salmerón Sánchez са осъдени за лошо третиране на съответните им партньорки. Наложено им е наказание, с което им се забранява да се приближават до пострадалите лица и да осъществяват контакти с тях съответно за срок от седемнадесет и шестнадесет месеца. Няколко дни след като били осъдени г-н Gueye и г-н Salmerón Sánchez отново заживели съвместно с партньорките си. Поради неспазване на наложената им мярка забрана да приближават пострадалото лице те са задържани и осъдени. И двамата обжалват осъдителната присъда пред Audiencia Provincial de Tarragona (Испания) (Съд на провинция Tarragona). В производствата по жалбите партньорките на двамата подсъдими твърдят, че са лица, пострадали непряко от испанското законодателство. Всъщност двете жени твърдят, че доброволно са продължили отношенията с партньорите си, без да са били принудени да го направят, без да е налице каквато и да е икономическа зависимост и че инициативата за подновяване на съжителството е тяхна.

При това положение Audiencia Provincial de Tarragona иска по същество да се установи дали Рамково решение 2001/220/ПВР относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления¹ допуска национална правна уредба, която в случай на нарушения, извършени в семейния кръг, предвижда императивна мярка срещу дееца, извършител на насилието, състояща се в забрана да приближава пострадалото лице без да предвижда възможност след преценка на обстоятелствата в конкретния случай и по-специално на желанието на пострадалото лице да възстанови отношенията си с дееца, такава мярка да не бъде наложена.

В заключението си, което представя днес, генералният адвокат г-жа Kokott признава първо, че такава задължителна мярка за забрана за приближаване е на границата между изискването за ефикасна намеса на публичното обвинение срещу домашното насилие и

¹ Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета от 15 март 2001 година относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления (ОВ L 82, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 104).

правото на пострадалото лице на зачитане на личния и семейния живот. Тя смята обаче, че този труден въпрос за съпоставяне на различните интереси не попада в приложното поле на Рамково решение 2001/220.

Г-жа Kokott подчертава във връзка с това, че **Рамково решение 2001/220 не регламентира общо всички аспекти на защитата на пострадалото лице, а само свързаните с процесуалните гаранции в наказателния процес** (като изслушването, представянето на доказателства, правото на получаване на информация и т.н.).

Генералният адвокат смята, че **формата и срокът на санкциите, които държавите членки могат да предвидят в случай на домашно насилие не представляват процесуални гаранции и следователно не попадат в приложното поле на Рамковото решение**. Поради това генералният адвокат стига до извода, че съответствието на една санкция като предвидената в испанското право мярка за системна забрана за приближаване до пострадалото лице не може да се разглежда в светлината на Рамково решение 2001/220.

На второ място генералният адвокат изследва пределите на признатото в рамковото решение право на пострадалото лице да бъде изслушано и начина, по който това право се отразява на санкцията, която трябва да се наложи на извършителя на нарушението.

Г-жа Kokott уточнява във връзка с това, че правото на пострадалото лице да бъде изслушано налага на държавите членки да му дадат възможност да изрази становището си относно налагането на санкцията забрана за приближаване, когато пострадалото лице поддържа с дееца тесни лични отношения и когато такава санкция има непряко въздействие и върху личния и семейния живот. Генералният адвокат смята, че за да бъде гарантирана ползата от правото на изслушване, трябва да бъде възможно съдът да вземе предвид показанията на пострадалото лице при определяне на санкцията, като същевременно се съобрази с предвидените в националното право минимален и максимален размер на санкцията. Все пак това изискване не означава, че налагането на санкцията зависи от желанието на пострадалия и че компетентният съд е обвързан от неговата преценка.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708